

— Г-нъ кондукторе, азъ ще платя билета на дѣдого! — извика то и подаде петолевката!

Пжтниците устремиха погледъ къмъ малката. Нѣкои се надигнаха отъ мѣстата си да я видятъ по-добре.

— Ангелче, — обади се единъ, — сжщинско ангелче!

— Браво! Това дете засрами всички ни, — проговори една хубаво облѣчена госпожа.

Изненадана остана и майката на момиченцето. Тя го гледаше съ умиление и очудване.

— Нали ми позволявашъ, мамичко! Нѣма да си купувамъ закуска тая сутринъ.

Вмѣсто да отговори, майката се наведе съ увлажнѣли очи и цѣлуна детето си.

— Господъ да ти отплати, мило момиченце! — чу се развълнуваниятъ гласъ на стареца.

— Щастлива майка! — каза съ възторгъ единъ младъ господинъ.

— Двадесетъ години служба по трамваитѣ, такова нѣщо за пръвъ пжтъ ми се случва, — мислѣше си кондукторътъ и не можеше да откъсне погледъ отъ малкото момиченце.

Хр. Спасовски

УТРО

Минавамъ презъ долини
и кичести гори,
и храститѣ ми киматъ
и викатъ — остани!

Запри се и погледай,
какъ росното небе
налива росно слънце
въ треви и цвѣтове.

Погледай въвъ гората,
какъ слънчевъ димъ дими —
тамъ дишатъ дървесата
съ пробудени гърди.

Щомъ слънцето извика
отъ изгрѣва — здравѣй!
то всичко съсъ усмивка
започва да живѣй.

И бодро всичко диша,
свѣтътъ е по-широкъ,
вървя и жадно дишамъ
отъ слънчевия сокъ.

Овесаенко